

anden Ende, stadigt med tvende ved Siden af hinanden liggende Hvaler, hvorfor det i saa Henseende Fornødne er optaget i denne § og i § 20 Littr. h.

5te Capitel.

Om Grindens Betegning og Deling.
ad § 20.

Littr. h. Efter Lagthingets Forslag er det 2det Punctum under dette Littr. forandret saaledes:

„Naar en Grindeslot først sees fra Land og derfra gives Tegn til en Baad paa Søen, og denne først kommer til Grinden, da deles Findingshvalen mellem denne Baad og den eller dem, der have givet Tegnene.“

Denne Forandring er motiveret derved, at Reglementets Ord kunne give Anledning til Misligheder. Naar det navnlig veri heder, at Findingshvalen, naar en Grindeslot først opdages fra Landet, tilfalder den Baad, der først kommer til Grinden i Søen, da kunde det tænkes, at den eller de, der have opdaget den, og som maaskee ere saaledes stiede, at de ikke øieblikkelig kunne komme ud med en Baad til Grinden, af Frygt for at miste den Fordeel, som Loven tilkender den første Baad, undlade at give Tegn, indtil de selv kunne komme ud med Baad. Den derved spildte Tid kan imidlertid forarsage, at Grinden gaaer tabt. Naar de Baagsjældende derimod vide, at de ved at give Tegn til en Baad tilkøbe sig Halvdelen af Findingshvalen, har Lagthinget formeent, at de hellere vilde søge at erholde denne end udsætte sig for at miste den hele Findingshval ved at undlade at give Tegn. Den foreslaaede Delingsmaade formeentes ogsaa at staae i Eghed med Bestemmelsen i det efterfølgende Punctum, hvorefter Findingshvalen, naar flere Baade paa eengang opdage en Grindeslot, skal deles lige imellem dem.

Littr. k. Lagthinget har vedtaget, at der ved bemeldte Littr. foretages følgende Forandring:

„Den i samme §s Littr. l. omhandlede Skade ansættes og erstattes i Penge. De beskadedede Redskaber sælges ved offentlig Auction, hvis Udbytte tilfalder en saakaldet Stadhvalskasse, til hvilken ved hver Fangst udlægges saamegen Hval, at dens Værdi stemmer med det Beløb, hvortil Skaden er ansat, og af hvilken derefter den fastsatte Erstatning udbetales til de Vedkommende. De, der vurderer Skaden, tilkøbes en af Sysselmændene i hvert enkelt Tilfælde i Forhold til Arbejdets Omfang og det dermed forbundne Ansvar bestemt Betaling, der dog ikke maa overstige 2 Skind Hval.“

Den i nærværende Lovudkast herom givne Regel er i det Væsentlige affattet efter foranstaaende Forslag, kun at man ikke har anseet det for nødvendigt for det her omhandlede Tilfaldes Skyld at oprette en egen Kasse, hvad der baade vil medføre Uleilighed og Bidtøstighed til ingen videre Nytte, da Færø Amtsoeconomiske Fond meget vel kan træde istedetfor den foreslaaede Stadhvalskasse.

ad § 22.

Med allerhøieste Resolution af 26de Juli 1837 er det bestemt, at der forlods forinden den Statskassen tilkommende Jordhval i Overeenstemmelse med Reglementets § 20 fordeles mellem Nagstermændene, maa, mod den bestemte modererede Betaling, overlades Fæsterne af de Staten tilhørende Jorder, paa hvilken Grinden driver ind, en saadan Andeel af Jordhvalen, at der, naar Vurderingen af en Grind overstiger 50 Gylde, tillægges dem 1/2 Skind Hval, og naar den overstiger 100 Gylde, 1 Skind Hval for hver Mark, som de have i Fæste af de vedkommende Jorder, hvorefter de, naar Grinden ikke overstiger 50 Gylde, Intet erholde.

Den Kongsbønderne saaledes hjemlede Ret har Lagthinget formeent, at der fremdeles maatte forbeholdes dem i den eventuelle Lov om Grindfangsten paa Færøerne, men iøvrigt har Thinget indstillet, at den Statskassen tilfaldende Jordhval burde uden Undtagelse for Fremtiden komme til almindelig Deling mellem Nagstermændene, imod at derfor erlægges